

ZPRAVODAJ

Říjen 2020

OKRESNÍ VÝBOR KSČM PRAHA-VÝCHOD

Soudružky a soudruzi,

skončily volby do krajských zastupitelstev, ve kterých jsme, přes enormní nasazení mnohých z nás, utrpěli zásadní porážku a dostali se mimo středočeské zastupitelstvo.

V našem okrese jsme dostali 1288 hlasů (2,14 %!), v minulých krajských volbách v r.2016 to bylo 2775 hlasů a v roce 2012–5449 hlasů.

Propadl nebyl samozřejmě jen v našem okrese, dokonce ani jen v našem kraji, ale celorepublikový, takže příčiny je nutné hledat i jinde než jen v práci naší okresní organizace.

Jen v některých krajích jsme „přelezli“ přes 5 % a dostali se tak do krajských samosprávných orgánů.

Krise naší strany pokračuje. Ale je to naše strana a na náрек a rezignaci není ani prostor, ani čas. Je to naše strana, a i za ty mladší mohu potvrdit, že ji padnout nechat nechceme a nenecháme.

Dnes (neděle 4.10.2020) jsme předběžně hodnotili neúspěšné krajské volby na středočeském Krajském výboru. Hodně kriticky, často na tělo, ale i hodně inspirativně. Skutečně hlavy neskláníme a bojovat za obyčejné lidi budeme i nadále.

Hodnotit budeme i na okresním výboru, byť se kvůli COVIDu sejde jen e-mailově...

Dovolte mi ale nejprve poděkovat.

Za každý hlas, za každou iniciativu člena, který se zapojil do volební kampaně, do přesvědčování svých blízkých. I za to, že přečetl alespoň Třešničku nebo jiný volební materiál. I to se počítá...

Dovolte mi poděkovat jiným. Tentokrát chci poděkovat za nasazení mnoha mým spolukandidátům, se kterými jsem se na akcích setkával. Mladým, nezkušeným, ale nadšeným, ale i těm kandidátům starším. Je fajn, že dokážeme vytvořit nejen tým, ale i partu, napříč generacemi i lokalitami kraje...

I v tom může být naše síla. V mnoha z nich vidím i naději pro budoucnost.

Paradoxně jsem se dostal i k otázce, co mi naše prohra vlastně dala. Odpověď znám. Dala mi večery i víkendy, které mohu trávit s rodinou. I když strana je „žárlivá milenka“ a určitě si na mě nějaké další úkoly vedle těch dosavadních ještě vymyslí...

A tak spolu se Seifertem mohu recitovat:

„Bílým šátkem mává,

kdo se loučí,

každého dne se něco končí,

něco překrásného se končí.
 Poštovní holub křídly o vzduch bije,
 vraceje se domů,
 s nadějí i bez naděje
 věčně se vracíme domů.
 Setři si slzy
 a usměj se uplakanýma očima,
 každého dne se něco počíná,
 něco překrásného se počíná.“

Zdeněk Štefek

**Složení nově zvoleného zastupitelstva
 Středočeského kraje 2020**

počet mandátů	Starostové a nezávislí	věk
1	Mgr. Petra Pecková	44
2	Mgr. Vít Rakušan	42
3	Ing. Věslav Michalík, CSc.	57
4	Mgr. Zdeněk Volf	39
5	Mgr. Ondřej Lochman, Ph.D.	39
6	Mgr. Pavla Štrobachová, MPA	60
7	Mgr. Daniel Marek	39
8	Mgr. Michael Kašpar	37
9	Mgr. Petr Borecký	47
10	Mgr. Luděk Jeništa	59
11	Mgr. Filip Kořínek	46
12	Mgr. Karel Marek	43
13	Petr Halada	58
14	Hana Hajná	59

počet mandátů	ANO	věk
1	Ing. Jaroslava Pokorná Jermanová	50
2	Irena Pálková Bartoňová	52
3	Ing. Gabriel Kovács	47
4	Mgr. Bc. Blanka Žánová	55
5	Martin Draxler	53
6	JUDr. Robert Bezděk, CSc.	56
7	Ing. František Petrtýl	61
8	Martin Herman	50
9	Ing. Jiří Haspeklo	62
10	Vratislav Rubeš	54
11	Ing. Jiřina Michalová	68
12	Ing. Jiří Bouška	41
13	Miroslav Samaš	54
14	Ing. Jaroslava Němcová MBA	49

15	Mgr. Stanislav Boloňský	72
16	PhDr. Pavel Fojtík	45
17	Mgr. Milan Vácha	44
18	Martin Exner	56

ODS

1	Mgr. Martin Kupka	44
2	Petr Vychodil MPA	48
3	Ing. Jarmila Smotlachová	54
4	Mgr. Martin Hrabánek	47
5	PhDr. Mgr., Ing. Karel Bendl, MBA, LL.M	49
6	Ing. Tomáš Havlíček, MBA	40
7	Ing. Pavel Pavlík	50
8	Libor Lesák	55
9	Mgr. Jiří Havelka	45
10	PaeDr. Luděk Štíbr	61
11	Mgr. Tomáš Vokurka	38
12	Jakub Rejzek	41
13	Ing. Miloslav Šmolík, MSc.	48
14	Ing. Michael Pánek	55
15	Ing. Dan Jiránek	57
16	Ing. Ilona Chrtová	61

15	Mgr. Adriena Gabrielová	47
----	-------------------------	----

Piráti

1	Ing. Bc. Jiří Snížek	31
2	Mgr. Jana Skopalíková	27
3	Mgr. Simona Luflová	47
4	Ing. Daniel Netušil	28
5	Ing. Tomáš Zmuda	32
6	Mgr. Adéla Šípová	40
7	Mgr. Lucie Cirkva Chocholová	42
8	Milan Zelený	22
9	Petr Tomáš	50
10	Petr Procházka	39
11	Ing. Jan Lička	39
12	Bc. Antonín Schejbal	24

Spojenci pro Středočeský kraj – TOP 09, Hlas, Zelení

1	Jan Jakob	37
2	JUDr. Pavel Telička	55
3	Ing. Jana Krumpholcová, MSc.	40
4	Mgr. Václav Švenda	46

V 65členném zastupitelstvu je zastoupeno 5 subjektů s tímto počtem mandátů: STAN 18, ODS 16, ANO 15, Piráti 12, Spojenci 4 mandáty.

V lavicích zasedne 14 žen.

Hejtmankou by se měla stát Mgr. Petra Pecková (STAN).

Nejvíce preferenčních hlasů získal Martin Kupka (ODS) 13 434.

Volební přehledy – okres Praha – východ

<i>obec</i>	<i>počet hlasů pro KSČM</i>	<i>%</i>	<i>počet hlasů celkem</i>	<i>obec</i>	<i>počet hlasů pro KSČM</i>	<i>%</i>	<i>počet hlasů celkem</i>
Babice	2	0,50	399	Libeznice	14	1,24	1 123
Bašť	10	1,43	699	Louňovice	4	0,84	476
Borek	1	0,72	138	Máslovice	9	6,00	150
Božanovice	9	2,77	324	Měšice	11	1,60	687
Brandýs n.L.- Stará Boleslav	163	2,92	5 579	Mirošovice	4	0,90	441
Brázdim	9	3,89	231	Mnichovice	13	0,89	1 457
Březí	2	1,11	179	Modletice	6	4,25	141
Čelákovice	121	3,17	3 806	Mochov	10	3,24	308
Černé Voděrady	2	2,10	95	Mratín	11	2,76	398
Čestlice	2	0,81	244	Mukařov	29	3,27	885
Dobročovice	0	0,00	108	Nehvizdy	15	1,59	939
Dobřejšovice	5	1,64	304	Nová Ves	2	0,53	372
Doubek	4	2,12	188	Nový Vestec	5	3,10	161
Dřevčice	5	2,26	221	Nučice	3	2,63	114
Dřísy	4	1,43	278	Nupaky	5	1,24	401
Herink	1	44,00	225	Odolena Voda	78	4,16	1 874
Hlavenec	0	0,00	161	Oleška	9	3,47	259
Horoušany	7	1,43	487	Ondřejov	13	2,12	612
Hovorčovice	15	1,80	833	Oplany	2	6,25	32
Hrusice	4	1,25	318	Panenské Břežany	5	2,16	231
Husinec	9	1,52	589	Pětihosty	2	2,22	90
Jenštejn	3	0,82	362	Petřikov	8	3,79	211
Jevany	6	2,12	282	Podolanka	10	5,26	190
Jirny	16	1,64	974	Polerady	0	0,00	97
Kaliště	0	0,00	97	Popovičky	0	0,00	128
Kamenice	30	1,92	1 561	Prusice	1	2,43	41

Káraný	3	1,17	256	Předboj	2	0,55	362
Klecany	33	2,81	1 171	Přezletice	17	2,68	632
Klíčany	3	2,63	114	Radějovice	4	2,46	162
Klokočná	4	3,53	113	Radonice	7	2,32	301
Konětopy	2	1,76	113	Říčany	92	1,60	5 732
Konojedy	2	3,57	56	Sedlec	2	1,12	177
Kostelec nad Černými lesy	65	5,85	1 110	Senohraby	10	2,16	461
Kostelec u Křížků	6	1,91	313	Sibřina	5	1,83	273
Kostelní Hlavno	5	3,22	155	Sluhy	3	1,27	236
Kozojedy	9	2,86	314	Sluštice	13	6,37	204
Křenek	1	1,03	97	Stránčice	21	2,56	818
Křenice	3	0,94	316	Struhařov	2	0,61	325
Křížkový Újezdec	3	2,70	111	Stříbrná Skalice	13	2,84	457
Kunice	7	1,24	564	Sudovo Hlavno	5	3,01	166
Květnice	6	0,99	606	Sulice	11	1,40	783
Lázně Toušeň	8	1,83	436	Svémyslice	0	0,00	162
Lhota	1	0,52	190	Svěstice	5	0,98	507

<i>obec</i>	<i>počet hlasů pro KSČM</i>	<i>%</i>	<i>počet hlasů celkem</i>
Svojetice	6	1,47	407
Šestajovice	17	1,33	1 269
Škvorec	13	2,02	642
Štíhllice	4	5,06	79
Tehov	4	2,08	368
Tehovec	2	0,99	202
Úvaly	41	1,65	2 473
Veleň	7	1,34	520
Veliká Ves	4	2,87	139

Velké Popovice	8	0,89	890
Větrušice	5	2,33	214
Vlkančice	4	5,26	76
Vodochody	10	5,64	177
Všestary	11	3,50	314
Vyšehořovice	10	6,21	161
Výžerky	0	0,00	45
Vyžlovka	7	2,61	268
Zápy	2	0,79	252
Záryby	13	3,62	359
Zdiby	13	1,05	1 234
Zeleneč	19	1,77	1 073
Zlatá	0	0	130
Zlonín	3	1	298
Zvánovice	13	5,39	241

CELKEM **1 288** **2,14** **60 124**

Vážené soudružky, vážení soudruzi,

dovolím si na tomto místě a myslím si, že jménem nás všech v okresním výboru, velice poděkovat Zdeňku Štefkovi za všechnu poctivou práci, čas, energii, dobrou náladu, pohodu, organizační schopnosti, ale také za odvalu, se kterou se prezentuje, hájí a brání naše myšlenky.

Zdeňka Hajleková

Senátní volby – 1.kolo : Výsledky hlasování Obvod: 42 – Kolín

počet	Okresy		Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
	zprava	v %						
227	227	100,00	118167	46385	39,25	45 786	44737	97,71

Kandidát		Volební strana	Navrhující strana	Politická příslušnost	Počty hlasů		% hlasů		Lo
číslo	příjmení, jméno, tituly				1. kolo	2. kolo	1. kolo	2. kolo	1. kolo
1	Zapletal Michal Mgr.	ODS	ODS	ODS	6 451	X	14,41	X	-
2	Tříšková Emilie	NK	NK	BEZPP	5 295	X	11,83	X	-
3	Škorpík Martin Ing.	KSČM	KSČM	KSČM	2 186	X	4,88	X	-
4	Otta Jiří Ing.	NK	NK	BEZPP	1 091	X	2,43	X	-
5	Koky Cyril Mgr. MPA	Piráti	Piráti	Piráti	4 173	X	9,32	X	-
6	Otava Karel Ing.	ČSSD	ČSSD	ČSSD	1 195	X	2,67	X	-

7	Klínecký Tomáš Mgr.	TOP+Hlas+Zelení	TOP 09	TOP 09	4 603	X	10,28	X	-
+ 8	Karen Igor MUDr.	ANO	ANO	ANO	6 627	0	14,81	0	-
9	Kohoutová Ivanka PhDr. Ph.D.	Trikolóra	Trikolóra	BEZPP	1 630	X	3,64	X	-
10	Žantovský Petr doc. Mgr. Ph.D.	SPD	SPD	BEZPP	2 515	X	5,62	X	-
+ 11	Kárník Pavel Mgr.	STAN	STAN	BEZPP	8 971	0	20,05	0	-

+) postupující kandidát

1.kolo senátních voleb na okrese Praha-východ Pouze 6 obcí zasahuje do volebního obvodu č. 42 Kolín

obec	počet hlasů pro KSČM	%	počet hlasů celkem	umístění
Čelákovice	102	2,85	3 570	10.
Mochov	10	3,52	284	9.
Svémyslice	0	0	159	11.
Vyšehořovice	8	5,55	144	7.
Zápy	3	1,38	217	10.-11.
Zeleneč	15	1,44	1 039	11.

KSČM – VOLEBNÍ VÝSLEDKY V PRŮBĚHU LET

Komunální volby

2010 9,56%

2014 7,80%

2018 4,82%

KRAJE

2012 20,43%

2016 10,54%

2020 4,76%

Evropský parlament

2008 14,18%

2014 10,98%

2019 6,94 %

Poslanecká sněmovna

2010 11,27%

2013 14,91%

2017 7,76%

VOLEBNÍ PROPADY KSČM (11x za sebou!!!)

1. 2014 - komunální volby

2. 2014 - volby do EP

3. 2016 krajské volby

4. 2017 - parlamentní volby

5. 2018 - komunální volby

6. 2019 - volby do EP

7. 2020 - krajské volby

+ neúspěch v senátních volbách 2014, 2016, 2018 a 2020.

V krajských volbách konaných ve dnech 2. a 3. října 2020 KSČM získala celkem 131 770 hlasů tj. 4,76 %. Oproti předchozím krajským volbám v roce 2016, kdy získala 267 047 hlasů, tj. 10,54 %, je to ztráta 135 277 hlasů, tj. 5,79 %. V roce 2016 na základě uvedeného výsledku získala 86 mandátů oproti letošním 13 mandátům, tj. ztráta 73 mandátů. Z 13 volebních krajů uspěla pouze ve 4: v Ústeckém 6,26 % hlasů - 4 mandáty, v Moravskoslezském 5,89 % hlasů - 4 mandáty, v Plzeňském 5,48 % hlasů - 3 mandáty a v Kraji Vysočina 5,26 % hlasů - 2 mandáty.

V souběžných senátních volbách letos KSČM opět v žádném volebním obvodu neuspěla. Letošní výsledky krajských a senátních voleb se začínají zdůvodňovat koronavirem. Nepochybně je to však jiný virus, který bohužel zatím dlouhodobě v KSČM působí.

-dg-

Předvolební akce našeho okresu v sobotu 19.9.2020

Brandýs nad Labem

Předvolební akce našeho okresu

Podle zákona a rozhodnutí Rady města Čelákovice byla prakticky zakázána jakákoliv předvolební propagace a prezentace pro volby do Zastupitelstva kraje. Zákaz se vztahoval na webové stránky města, informace ve Zpravodaji města, nebyla možná ani placená inzerce. Prakticky jediná povolená možnost propagace a prezentace našich kandidátů a jejich programu bylo veřejné setkání občanů, které se ovšem nesmělo konat v době trhů a dalších veřejných akcí.

V Brandýse nad Labem-Staré Boleslavi je situace jenom o trochu jiná. Plakátovací plochy má pronajaté soukromá firma, a tak možnosti plakátování za úplatu vždy před volbami využíváme. Letos to bylo od počátku září až do konání voleb. Plakáty jsme nechávali měnit po týdnu vždy s novým tématem. Město také umožňuje kandidujícím stranám bezplatný výlep na malé plakátovací plochy, které pod číslem kandidující strany umísťuje 16 dní před konáním voleb před radnicemi v Brandýse i ve Staré Boleslavi. Jenom letos byly tyto plochy nějak velice dobře „utajené“. Na náměstí v Brandýse probíhala výstava fotografií a ve Staré Boleslavi se zase připravovala dvě podia na svatováclavské slavnosti.

Předvolební akce musí být samozřejmě dopředu ohlášené a zábor veřejného prostranství je pro ně bezplatný. Akce v Brandýse n.L. se ale nemohou konat na Masarykově náměstí v době trhů (středa a sobota dopoledne) nebo v době, kdy se tam pořádají městské akce. Proto jsme naši

sobotní předvolební akci museli umístit před budovu Městského úřadu v Olbrachtově ulici.

Na základě výše uvedených nepříznivých informací jsme se na okresním výboru dohodli, že uspořádáme veřejné setkání občanů s kandidáty do Zastupitelstva Středočeského kraje v sobotu 19. září 2020.

Dopolední část proběhla v Brandýse nad Labem před novou budovou Městského úřadu od 10.00-12.00 v Olbrachtově ulici. Jako upoutávka sloužil banner s logem třešniček, áčkový reklamní poutač a velký červenobílý slunečník. Akce se zúčastnili kandidáti našeho kraje: vedoucí kandidát a zároveň spolupředatel Zdeněk Štefek, Ladislava Šimková z Kladna se svými dvěma syny, kteří se také do propagace zapojili, Jindřich Havelka z Příbrami a Alena Grospičová z Mladé Boleslavi. Alenka přijela i se svým manželem, místopředsdou ÚV KSČM, poslancem Parlamentu Stanislavem Grospičem.

Procházející občané tak měli možnost pohovořit s našimi kandidáty, kterým jsme rozdávali propagační tiskové materiály a drobné reklamní předměty.

Kandidáti a organizátoři po akci v Brandýse n.L.

Druhá část se uskutečnila odpoledne v Čelákovcích ve dvoře restaurace MOUNT, kam jsme se přemístili z dopolední akce. U vchodu na zahrádku příchozí vítal áčkový reklamní poutač, nad barem viselo naše třešničkové logo a stoly zdobily nafouknuté červené balonky.

Výše uvedené kandidáty zde ještě doplnil Martin Škorpík z Kolína, který zároveň kandidoval za KSČM do Senátu do obvodu Kolín, do něhož spadá i 6 obcí severovýchodního cípu našeho okresu.

Jednotliví kandidáti se představili občanům a v krátkých vystoupeních je seznámili se svými představami o činnosti v zastupitelstvu, za předpokladu, že budou zvoleni. Poté se rozešli mezi občany a diskutovali s nimi o všem, co je zajímalo. Přátelskou atmosféru odpoledne doplňovalo známé a oblíbené DUO AMOROSO, tentokrát jen v osobě vedoucího skupiny. Zpěvačka nemohla z důvodu nemoci přijet. I přes tento handicap to zvládl velmi obstojně. Pro účastníky jsme připravili i malé občerstvení, grilované špekáčky.

Děkuji všem pořadatelům, hostům a spoluobčanům, kterých se vzhledem k nepříznivé současné situaci akce zúčastnilo o poznání méně, než jsme byli v minulosti zvyklí.

Jménem pořadatelů Vladimír Duník a Zdeňka Hajleková

Pietní akt v Čelákovicích

Nikdo nebude zapomenut!

Pietního aktu u příležitosti 69. výročí zavraždění strážmistra SNB Jaroslava Honzátka členy teroristické skupiny bratrů Mašinů se před pamětní deskou na budově bývalé služebny v Čelákovicích zúčastnilo více jak 50 občanů, kteří ve sváteční den 28. září, přijeli do našeho města z mnoha míst naší republiky.

Po úvodní Československé hymně a položení věnců i květin na místě zrůdného činu zahájil setkání Vladimír Duník citací úvodních vět z otevřeného dopisu, který před lety zaslal premiérovi Topolánkovi poté, co premiér Topolánek svévolně udělil vysoké státní vyznamenání právě členům této teroristické skupiny. Jménem komunistů Čelákovice, Okresního výboru Prahovýchod a vlasteneckých organizací přivítal všechny přítomné. Zvláště pak poslance a místopředsedu Ústředního výboru KSČM Stanislava Grospiče, lídra krajské kandidátky Zdeňka Štefka, kandidáty pro krajské volby Ivana Cinku a Zdeňka Milatu, našeho kandidáta do senátních voleb Martina Škorpíka, zástupce kolínského a nymburského okresu v čele s předsedy Františkem Švarcem a Miroslavem Červinkou, delegaci mladých vedenou Petrou Prokšanovou, zástupce Klubu českého pohraničí Jaroslava Hudce, Františka Kováře, Jiřího Pokorného, Jaroslava Romana a zástupce dalších vlasteneckých organizací.

Po symbolické minutě ticha přiblížili ve svých vystoupeních Stanislav Grospič a Zdeněk Štefek přítomným spoluobčanům nejen tragickou událost této zákeřné vraždy, ale i neradostnou současnou realitu u nás.

Jula Masár v krátkém vstupu připomněl drobnou publikaci sestavenou a zpracovanou vlastencem z vyšetřovacího spisu této hanebné, zákeřné a do detailu připravené vraždy, kterou organizátorům před lety předal a která je dnes součástí Muzea Policie ČR.

V závěru Vladimír Duník poděkoval všem, kteří se přišli poklonit a uctít památku oběti, která nebude a nesmí být nikdy zapomenuta a vyzval přátele, kteří přivezli květiny a věnce k jejich položení na hřbitově v Zápěch.

Setkání zakončila hymna Klubu českého pohraničí – husitský chorál „Ktož sú boží bojovníci“.

Následně u rodinného hrobu Jaroslava Honzátka v Zápěch, pokrytého květinami, promluvil k přítomným dlouholetý předseda Krajské rady KČP Jiří Pokorný. Připomněl nejen význam boje za zachování objektivní historické pravdy, ale i zásluhy čelákovických vlastenců v čele s Vladimírem Duníkem na vytvoření a navrácení pamětní desky připomínající tento hanebný čin na budovu někdejší služebny SNB, kde byl Jaroslav Honzátka zavražděn. Současný předseda Středočeské KR KČP František Kovář celý pietní akt fotograficky zdokumentoval.

Přátelská atmosféra, milá setkání přátel i přijatelné počasí... podtrhlo slavnostní náladu všech účastníků a dalo jim na chvíli zapomenout na každodenní starosti, nejen zdravotní.

Poděkování patří všem obětavým organizátorům i příslušníkům městské policie, kteří se starali o bezpečnost účastníků a plynulou silniční dopravu po dobu konání akce. Tak zase za rok - 28. září – na shledanou, přátelé!

Za pořadatele: Milan Havlíček a Vladimír Duník

Vystoupení Zdeňka Štefka na pietním aktu

Být tu právě rok 1951 a být v tu dobu v Čelákovicích na místě, jako jsme byli dnes, 28. září 2020, viděli bychom strašné věci. V ukradené sanitce vylákají Ctirad Mašín, Paumer a Janata mladého strážmistra SNB Jaroslava Honzátka pod záminkou nehody ze služebny. Na místě vymyšlené nehody je spoután a odvezen zpět. Honzátka, který má těhotnou ženu a malého syna, je s rukama svázanýma za zády Ctiradem Mašínem omámen chloroformem. To však Mašínovi nestačí. Bere do rukou skautskou dýku a Honzátkovi, ač je zcela neschopen jakékoliv obrany, nemilosrdně podřezává krk...

Jednoznačná vražda, říká si každý normální člověk. I za války, dle mezinárodní úmluvy o zacházení s válečnými zajatci, by šlo o válečný zločin.

Ale dnes je zvláštní doba. Z hrdinů se stávají vrazi, z vrahů hrdinové. Z vítězů poražení a z poražených vítězové. Zaměňují se příčiny a následky. Každý, kdo jen poukáže na to, že "Západ" jaksí není synonymem demokracie a svobody, ale má vlastní zájmy, je skoro zločinec či agent Kremlu nebo Číny.

Ukazovat na vytipovaného domnělého viníka všeho zlého je historicky známá metoda, stejně jako chléb a hry. To zažil ostatně nejen Dimitrov, ale třeba i Masaryk... Ale my tuto hru hrát nebudeme.

Právě v této době je třeba jasně říci, že vražda zůstane vraždou a vrah zůstane vrahem. Právě v této době je třeba říci, že nezapomínáme na skutečné hrdiny ani na oběti.

Naše sny o sociálně spravedlivé společnosti nám nikdo nevezme, ať nám dávají jakékoliv nálepky. Pravda vítězí.

Zdeněk Štefek

Den státnosti – 28.září nebo 28. říjen?

Strůjci neomluvitelného historického zločinu, kterým bylo rozbití společného státu Čechů a Slováků v r.1992, přiklí k zbytkové České republice jako den státnosti 28.září – den památky sv. Václava. Státností míníme vědomí původu a smyslu státu, jeho osobitosti a jeho zaměřenosti. Právem se tedy ptáme, čím uvedený světec k ustavení naší státnosti přispěl? Pokusme se určit jeho místo v dějinách nejstaršího českého státu koncem 9. a v 10.století.

Po zániku Velkomoravské říše přesunulo se jádro budoucího západoslovanského státu do Čech. Maďarský vpád oddělil od nás Slováky, kteří v maďarském područí zůstali po dlouhá století. Čechům se tehdy podařilo vytvořit samostatný stát, který střídavě sílil a slábl ve stálém potýkání s mocnými sousedy. Stát vznikl úsilím knížecího rodu Přemyslovců, který mezi

ostatními kmenovými knížaty nabyt převahy. Svůj původ odvozoval od mýtického Přemysla-Oráče.

Prvním historicky doloženým vládcem byl kníže Bořivoj. Dobrovolně přijal křesťanství, aby se chránil před násilnou kristianizací, která v té době ideologicky zaštiťovala feudální výboje západních sousedů (Franků, Bavorů, Sasů) pod heslem šíření křesťanské víry a vymysování pohanství. (V bojích pod touto záminkou zanikly četné slovanské kmeny na Labi i v Pobaltí.) Bořivoj přijal křest kolem roku 880 z rukou Metodějových. V Praze zavedl křesťanství východního ritu, kněží je šířili jazykem staroslověnským. Avšak maďarský vpád do Uher nezpůsobil jen zánik Velké Moravy, ale přerušil i spojení její západní části s Byzancí. České křesťanství bylo obráceno na ritus západní, ovládaný Římem a latinskou liturgií. (Slovanská bohoslužba dožívala u nás tu a tam do 12.stol. Karel IV. se jí pokusil obnovit ve 14.století v klášteře Emauzy.) Bořivojovi nástupci osvědčovali diplomaticky sebezáchovnou křesťanskou orientaci stavbou kostelů, zakládáním klášterů, přízní kněžím, reverencí (zbožnou úctou) církvi. V úsilí o založení pražského biskupství (stalo se r.973) lze spatřovat úspěšné dovršení snahy získat vyšší správní centrum a tím vyšší míru nezávislosti na cizích církevních hodnostářích a jejich světských spojencích a ochráncích. Lze si představit tehdejší rozporuplné utváření feudální společnosti v naší zemi, sváry zájmových skupin světských i církevních o účast na moci a majetku, formování různých politických postojů a názorů i pod vlivem věrnosti tradicím či přijímání nové víry, demonstraci vztahů k feudálním trendům mocenským i náboženským, chování oddané i opoziční, konformitu (stádnost) upřímnou i jen předstíranou.

Do tohoto období spadá i život knížete Václava (907–929 nebo snad 935), čtvrtého Přemyslovce na pražském knížecím stolci. O jeho skutečném životě víme málo. Existuje vlastně jediná krátká zpráva saského kronikáře mnicha Widukinda, že asi r.929 obnovil poplatnost české země Jindřichu I. Ptáčníkovi, zakladateli saské vládnoucí dynastie. Jak k tomu došlo a v čem ta poplatnost spočívala, nevíme. Vykřičenou dodávku „120 volů a 500 hřiven stříbra“ uvádí až Kosmas (+1125) a ten ji zná jen z doslechu. Doklady o tom chybějí.

Historicky vzato, skutečný význam pro českou státnost té doby měli další dva Přemyslovci, Boleslav I. a Boleslav II., tím, že rozšiřovali a upevňovali stát. O skutečných úmyslech a činech knížete Václava nemáme historicky hodnověrné zprávy. Autoři dramatu o Václavovi a jeho bratru Boleslavovi, o jejich sporu a násilné Václavově smrti, se sice snažili vystihnout charakterové rysy obou hrdinů, jejich vlastnosti a motivy, ale jsou to jen básnické fikce. Ve skutečnosti o tom nevíme nic.

Sv. Václav je hrdinou oslavných a svatořečivých legend, básnických výtvorů, které ho podávají jako zvláště horlivého šířitele křesťanství, světce a mučedníka. Zastával prý politiku nenásilí a míru, křesťanské pokory a lásky. Nejstarší legendy o jeho životě a umučení, podobně jako o životě a umučení

jeho babičky Ludmily, byly skládány staroslověnsky, další již latinsky. Byly to prostředky tehdejší účinné propagace. Církev jimi získávala v českém prostředí na větší vážnosti. Zvláště v osobě sv. Václava a jeho kultu získala vynikající postavu mučedníka pro víru, světce a nejvyššího patrona v přímém spojení s nebesy. Kult se účelově šířil v době kolem založení pražského biskupství (973) a v době působení biskupa Vojtěcha Slavníkovce (+997).

Je zajímavé, že gloriola světce, která obklopila čtvrtého Přemyslovce, měla svůj význam nejen pro církev, ale i pro světskou moc, pro dynastickou politiku vládnoucího rodu. Přemysl-Oráč byl sice dokladem rodové starobylosti, nikoli však zárukou pro danou dobu určujících křesťanských ctností a svatosti.

A tak se stal sv. Václav i patronem, ochráncem a zprostředkovatelem boží milosti pro vládnoucí Přemyslovce. Ocitl se na mincích, pečetích, na korouhvích. Vyvrcholením kultu bylo gesto Karla IV., který královskou korunu a korunovační klenoty svěřil přímé světcově ochraně a propůjčil jim tak kouzlo nadpřirozené moci .

Shodou okolností v knížeti Václavovi našel svého hrdinu i národ. V působivém chorálu, patrně za zlých let braniborských ve 13.stol., se k němu obrátil s prosbou o božskou přímluvu a pomoc. Chorál byl doplněn dalšími slokami v době husitské: „Nedej zahynouti nám ni budoucím...“ A „vévoda české země, kníže náš“, není přítomen jen v nezapomenutelné skladbě hudební, kterou citují ve svých dílech naši klasičtí skladatelé, např. A.Dvořák nebo J. Suk, ale známe jej i v nejednom zpředmětnění výtvarném. Po malířích J. Mánesovi a M. Alšovi vytvořil jeho postavu sochař J.V.Myslбек. Jeho kníže sedí na statném koni na Václavském náměstí, obklopen českými světci. V. Štech napsal o Myslbekovi a jeho sochách zasvěcenou monografii. Souhlasíme s jeho charakteristikou zobrazeného knížete. Není to exaltovaný světec-mučedník, ale člověk zdravý na těle i na duchu. Není to válečník, dobyvatel, ale rytíř, ochránce. Má základní povahové vlastnosti a ideály svého národa. Je statečný, opravdový, spolehlivý, věrný, prozíravý. Je hrdinou z nutnosti, na válečného oře sedá jen k obraně cti a práv svého lidu. Má magickou sílu a moc.

Pověst vypráví, že se kníže Václav ukrývá se svými bojovníky v nitru Blaníka. A odtud vyjede na bílém koni, až bude naší zemi nejhůř...Je s námi v době hladomorů a válek, v době nejtemnějšího temna jako symbol národa a vlasti.

V posledním roce první světové války, za času úzkosti a bolesti, vydal Karel Toman sbírku „Měsíce“, poselství naděje. Ocitujeme měsíc „Září“: „Můj bratr dooral a vypřáh koně, a jak se stmívá, hlavu do hřívý rodnému druhu položil tiše, pohladil ho po šíji a zaposlouchal se, co mluví kraj... Zní zvony zdálky tichým svatvečerem, modlitba vesnic stoupá chladným šerem. Duch země zpívá: úzkost, víra, bolest v jediný chorál slily se a letí k věčnému nebi. Svatý Václave, nedej zahynouti nám ni budoucím“. A týž básník vítá verši T.G.Masaryka po návratu do vlasti r.1918 a pak se s ním loučí r. 1937. Po

obakrát opakuje refrén: „Žehnej ti svatý Václav a mistr Jan.“ A do třetice připomeňme výzvu Františka Halase z r.1938: „Myslete na chorál, malověrní, myslete na chorál...kůň Václavův, kůň bronzový se včera v noci třás, a kníže kopí potěžkal...“

Sledující tradici knížete Václava v našich dějinách, nemůžeme opomenout ani její dezinterpretaci a falzifikaci v době tzv. druhé republiky.

Na základě Mnichovské dohody 30.9.1938 obsadila nacistická vojska naše pohraničí. Ztratili jsme jednu třetinu území s 1,250.000 obyvateli české a slovenské národnosti, 40 % všeho průmyslu a většinu surovinových zdrojů, převrány byly dopravní spoje, zničen obranný systém. Ale horší, než materiální ztráty byly ztráty morální, rozklad politického a ideového systému první republiky. President E. Beneš pod nátlakem abdikoval, na jeho místo byl zvolen představitel protektorátní státní ideje, E. Hácha. Veřejný prostor se naplnil hrubým štváním, hanobením a tupením předchozího dvacetiletí, obou prezidentů-zakladatelů a jejich díla, budování samostatného státu, ideálů občanské demokracie, humanity, svobody a rovnosti. Zvedla se vlna nenávisti ke všemu demokratickému a vlasteneckému, k národním tradicím, prvnímu odboji, legionářům, socialistům, komunistům. Ideálem se stala přízeň mocného souseda, spokojenost s vlastní podřízeností, pýcha na příslušnost k velikému celku mocné Velkoněmecké říše. Josef Čapek v listopadu 1938 napsal:“ Co jste, štváči, traviči, spekulanti bez svědomí udělali z národa, z lidu, Masarykova pohřbu, Všesokolského sletu, mobilizace. Ne ztracené území, ale toto je národní katastrofa“.

Uštván těmito „traviči“ o měsíc později skonal jeho bratr, Karel Čapek.

Nová státnost potřebovala ikonu, obraz, ideál, osobnost, která by ji personifikovala a přispěla k její legitimizaci a adoraci. Tuto osobnost si dramaturgové druhé republiky našli v knížeti Václavovi.

J. Rataj zrození svatováclavské tradice druhé republiky a poté protektorátu líčí takto: „Třicátého listopadu 1938, po svém zvolení presidentem Česko-slovenské republiky, Emil Hácha vkleče před stojícím pražským arcibiskupem kardinálem Karlem Kašparem políbil lebku knížete sv. Václava. O den později nově jmenovaná Beranova vláda po složení ústavního slibu zahájila svou práci katolickou mší a společnou svatováclavskou modlitbou ministrů. Oba akty, za konfesijně neutrální první republiky nemyslitelné, vyzdvižením sv. Václava na státní piedestal demonstrovaly konzervativně autoritářskou a tradicionalistickou orientaci nového režimu. Státnost druhé republiky tak programově zpřetrhala kontinuitu s moderními svobodomyšlnými hodnotami Washingtonské deklarace z r.1918, z nichž vycházela prvorepubliková idea státu. Sv. Václav měl nám pomáhat „být dobrými Čechy a spolehlivými příslušníky Říše“. Posun této státoprávní ideje za okupace spočíval v hlubší identifikaci Čecha s říšskou myšlenkou a nacistickým evropanstvím. Kníže Václav se proměnil „v nelítostného vůdce, který vede své

arijské Čechy do boje proti židům, československé vládě v Londýně, odboji, Velké Británii, USA a Sovětskému svazu“(J. Rataj).

Zneužití Václavova jména a jeho údajného poddanského smířlivectví vyvrcholilo ustavením řádu Svatováclavské orlice, který se za protektorátu udílel za zásluhy jako vyznamenání kolaborantům a zrádcům.

Odmítáme hrubé, urážlivé a zcela účelové dezinterpretace svatováclavských tradic a ztotožňování mírumilovného postoje s horlivostí podrobit se cizím uchvatitelům. Ale i když zůstaneme jen u pozitivních tradic, které jsou spjaty s jeho jménem, musíme se ptát znovu, čím se kníže Václav zasloužil o českou státnost? Co má společného středověký dynastický světec českého knížectví a poté království a posléze bájný ochránce podrobeného národa v době ztracené samostatnosti s naší současnou státností v 21.století? On je přece typickou součástí teokratického systému vlády (to je forma vlády, která se přímo odvolává na božskou moc a božské právo), vláda z boží milosti, která je z boží vůle vládnoucí dynastií propůjčena, a proto je posvátná, nedotknutelná, nezměnitelná. Podkládat nám dnes svatováclavskou tradici znamená vytvářet zcela falešnou představu o základu novodobé české státnosti.

Pravým základem našeho státu je 28. říjen 1918. Tento den symbolizuje vznik Československa jako vítězné dovršení předchozích procesů národního obrození. Ne od smrti pokorného mučedníka, ale od zápasu a vůle lidu, který bojoval nejen perem, ale i se zbraní v ruce, datujeme svou novodobou státnost. Několik generací tvořivých osobností u nás i na Slovensku položilo postupně svým dílem základy naší novodobé kultury i politiky. Podařilo se jim vrátit obě etnika odsouzená k zániku mezi evropské národy. Podařilo se to díky obětavosti, vzájemnosti a hrdinství Čechů a Slováků, kteří se na vzniku nového státu podíleli. A vznikl tak stát republikánský a demokratický, zrušil monarchii, dynastické nároky a šlechtická privilegia. Zavedl principy demokratické rovnosti, svobodomyšlnosti a sebevědomé hrdosti, podložené poctivou prací, samozřejmou komunikací se světem a oprávněnými kulturními a hospodářskými ambicemi.

Tato státnost byla po druhé světové válce a okupaci obnovena a tato státnost a nic jiného nemůže být základem jakékoli myslitelné státnosti novodobých Čechů a Slováků, i když se dnes ocitají v různých státních útvarech. Tuto státnost bychom měli obnovit a oživit neporušenou a chránit ji všemi silami, s úctou a láskou.

PhDr. Stanislava Kučerová

Ohlédnutí k 30. září 1938...

Právě v těchto hodinách roku 1938 se sešli v Mnichově předsedové vlád Velké Británie, Francie a Itálie, aby s Německem uzavřeli dohodu na účet Československa, bez zástupců Československa, Mnichovskou dohodu. Tato mnichovská zrada, diktát vnucený Československu neslýchaným nátlakem, byl

začátkem nejtragičtějšího období našich novodobých dějin. Československo přišlo o značnou část svého území, v březnu následujícího roku byl okupován zbytek a nebyt po napadení SSSR obratu na východní frontě, byl by náš národ již jen minulostí...

Mnichov byl ukázkou politiky západních imperialistických mocností, které se nesmířily s vítězstvím revoluce v Rusku, a proto velice ochotně nejen fašismus tolerovaly, ale i uvolňovaly fašistickému Německu cestu na východ. Ostatně, podobně se mnozí představitelé "demokracií" chtěli zachovat i v roce 1945...

Západní mocnosti tolerovaly všechna porušení Versailleského systému, od obsazení demilitarizovaného Porýní až po anšlus Rakouska, nic neudělaly ani při vpádu Itálie do Etiopie ani při vměšování fašistického Německa a Itálie do španělské občanské války. Naopak s Hitlerem čile obchodovaly...

Mnichov musí být navždy mementem, které ukazuje, jaké jsou skutečné zájmy kapitalistických zemí. Že svoboda, demokracie a lidská práva jsou jen prázdnými a zprofanovanými hesly, když jde o zájmy kapitálu. Víme to. A teď to víte i Vy...

Nezapomeneme.

Nikdy.

Zdeněk Štefek

Jakeš nebyl hlupák, za něhož je vydáván

Patřil ke generaci lidí, kteří po válce viděli v komunistickém ideálu budoucnost, režimu věřili a s jeho budováním spojili celý život. Kariéru budoval systematicky a velmi dlouho. Mocichtivý rozhodně nebyl. V událostech pražského jara se přiklonil na stranu konzervativnějších členů, protože reforma se rozjela v jeho očích příliš. Vůbec ho nelze srovnávat s politiky typu Biláka nebo Štrougala.

Jeho postoj ke vstupu vojsk byl vstřícný. Byla to pro něho záchrana režimu, kterému obětoval život a kterému věřil. Když jestřábi ÚV KSČ navrhovali zásah armády a lidových milicí velkou zásluhou Jakeše a dalších "rozumnějších" členů bylo, že k tomu nedošlo.

Jakeš proslul projevem na Červeném Hrádku. Nebyl dobrý řečník, nebyl nijak charismatická osobnost. Celou řadu věcí chtěl řešit, ale výsledek působil humorně. Šlo ale o vnitrostranický projev, který nebyl určený veřejnosti, neměl ho předem připravený a on ze sebe vychrlil vše, co ho tížilo a na co upozornili místní straníci v západních Čechách. Videokazeta s projevem se dostala ven a kolovala po celém Československu.

Sametová revoluce pro něj byla prohra. Nebyl dravec ani hlupák. Vyrovnání s minulostí se nemůže udát rozhodnutím soudu.

(Podle Deníku N-16. července 2020)

Václav Novák

Sputnik 1

Sputnik 1 byla první umělá vesmírná družice Země, která odstartovala **4.10.1957 v 19:28:34 UTC** (přesný a vždy aktuální čas, řízený podle atomových hodin) z kosmodromu Bajkonur. Na oběžnou dráhu ji vyslal SSSR s cílem ověřit, zda je vůbec let vesmírem možný. Družici zkonstruoval Sergej Koroljov.

Sputnik měl sférický tvar o průměru 58 cm a vážil 83,6 kg. Uvnitř byly umístěny dva vysílací moduly, baterie, která zajistila energii na 21 dnů, a další měřidla. Vnitřek družice byl napuštěn dusíkem kvůli chlazení přístrojů. K vnějšku družice byly připojeny dva páry dipólových antén o délkách 2,9 a 2,3 m. Vysílače pracovaly na frekvencích 20,005 a 40,002 MHz a střídaly se.

Délka impulzu trvala 0,3 s se stejně dlouhou pauzou. Pípnavý signál se stal symbolem počátku kosmické éry a bylo ho možné poměrně snadno zachytit a monitorovat běžnými radiopřijímači s příslušným frekvenčním pásmem. Sputnik oběhl Zemi za 96,2 min při rychlosti 7,8 km/s.

Družice oblékala Zemi do 3. ledna 1958, kdy po 1 440 obletech vstoupila do zemské atmosféry a shořela.

Její start způsobil šok v západních politických kruzích, ale vědci celého světa byli nadšení.

30 let od sjednocení Německa

Když se v říjnu 1989 zhroutila pověstná Berlínská zeď, bylo jasné, že se bude muset znova řešit otázka sjednocení Německa, rozděleného po 2. světové válce.

Řada občanů NDR navázala okamžitě na vlnu emigrací z léta 1989 a při první příležitosti se stěhovala do Spolkové republiky Německo. Volby v NDR v březnu 1990 jasně ukázaly vůli občanů – sjednocení. Také proto je jednoznačně vyhrála pravicová CDU požadující urychlené sjednocení. Novým a posledním ministerským předsedou NDR se tehdy stal představitel CDU Lothar de Maiziére. Funkci zástupkyně mluvčího zastávala Angela Merkelová. Hlavní úlohou východoněmecké vlády byla příprava připojení NDR ke Spolkové republice Německo.

Pro sjednocení bylo nutno nejdříve získat představitele čtyř velmocí. Michail Gorbačov se s rozpadem dosavadního sovětského impéria v Evropě smířoval poměrně rychle. Spojené státy byly sjednocení také nakloněny. Větší problém představovala tradiční nechuť Francie k silnému sjednocenému Německu a odpor britské ministerské předsedkyně Margaret Thatcherové.

Spíše ojedinělé protestní hlasy zaznívaly od menších sousedů Německa Polska a Československa.

Západoněmecký kancléř Helmut Kohl dokázal obratnou diplomacií všechny překážky překonat a sjednocení Německa se začátkem října 1990 stalo skutkem. Většina východoněmeckých občanů věřila, že se jejich životní úroveň rychle zlepší. Skutečnost však byla mnohem složitější. Západním Němcům“ se zase zajídal velké daňové odvody směřující na obnovu hospodářství ve východní části země.

Přes všechny problémy a přetrvávající rozdíly je však sjednocené Německo realitou, jejíž konec si nyní umí jen málokdo představit.

Události, komentáře – ČST

6. říjen býval slavným dnem Československé lidové armády

V tento den byli až do převratu v roce 1989 vojáci ČSLA povyšováni a vyznamenáváni.

Významný svátek byl v roce 1990 zrušen našimi pravdoláskaři. Od té doby dlouho armáda žádný den neměla. Až v roce 2002 se probrali armádní

historičtí fanatici a stanovili dnem armády 30. červen, kdy v roce 1918 ve francouzském městě Darney při slavnostní přehlídce československé brigády spojenecká Francie jako první potvrdila právo Čechů a Slováků na samostatnost a vlastní stát. Tento den již dnes nikdo nebere vážně. Je totiž smutné, když se zapomene na nejvýznamnější nasazení našich vojáků v 2. světové válce a raději se slaví nějaký nevýznamný historický nebojový akt.

Karaptsko-dukelská operace byla často kritizována za to, že byla předčasná, neúspěšná a s velkými a zbytečnými ztrátami, protože nebyl splněn hlavní cíl, rychlý průnik Dukelským průsmykem na Slovenko a pomoc Slovenskému národnímu povstání, které bylo nakonec potlačeno.

Rudá armáda neměla původně vůbec v úmyslu podstoupit náročný přechod Karpat, ale byla k tomu donucena vývojem událostí. Do útočné operace bylo nasazeno 150 000 vojáků Rudé armády a 16 700 československých vojáků (z toho 10 500 volyňských Čechů). Proti nim stálo asi 100 000 německých a maďarských vojáků. Výsledkem bojů bylo 52 000 mrtvých nepřátel, 19 000 mrtvých sovětských vojáků a 1 800 příslušníků 1. československého armádního sboru. Boje řídili velitelé zvučných jmen: Ivan Stěpanovič Koněv, Andrej Grečko, Kiril Moskalenko a náš Ludvík Svoboda.

Útok byl zahájen 8. 9. 1944 vojsky 1. ukrajinského frontu a 9. 9. vstoupil do akce i 1. československý armádní sbor v SSSR. O kótu 534 se rozhořely krvavé boje, jež trvaly až do 19. 9. 1944. 20. 9. bylo dobyté město Dukla a po těžkých bojích o karpatské hřebeny **vstoupily 6. 10. 1944 československé jednotky u Vyšného Komárniku na území Slovenska**. Bojovalo se až do 15. 11. 1944.

Do podobné bojové akce nebyla od té doby naše armáda nikdy nasazena a hrdinství našich vojáků v těchto tvrdých bojích by nemělo být ani současným režimem zapomínáno.

Jako připomínka obětí těžkých osvobozovacích bojů na Dukle byl v roce 1949 postaven monumentální Památník čs. armádního sboru na Dukle podle architektonického návrhu Ing. arch. J. Gruse.

Upozornění na nekonání akce:

Vážené soudružky, vážení soudruzi,
z důvodu vládních opatření v důsledku aktuálního stavu coronavirové epidemie **není možno uskutečnit 47. pražskou teoreticko-politickou konferenci ve stanoveném termínu - 17. října 2020.**

Společenská kronika
Významná životní výročí v říjnu 2020 oslavují:

Josef Novák	90 let	Stará Boleslav
Vladislav Zima	65 let	Kunice
Vladimír Malák	80 let	Kojetice
Ivana Kahounová	60 let	Čelákovice

Všem jubilantům blahopřejeme, přejeme především zdraví, štěstí, pohodu a spoustu energie a děkujeme za veškerou odvedenou práci.

Příští porada funkcionářů OV Praha-východ by se měla konat v úterý 10. listopadu 2020 v 8:30 v zasedací místnosti 116, pokud to situace s Covid - 19 dovolí.

Zpravodaj vydává OV KSČM Praha-východ. Naše web stránky: tresnicka.kscm.cz
Elektronická pošta ov.prvych@kscm.cz Telefon 222 897 460 nebo mobil 725 646 019.